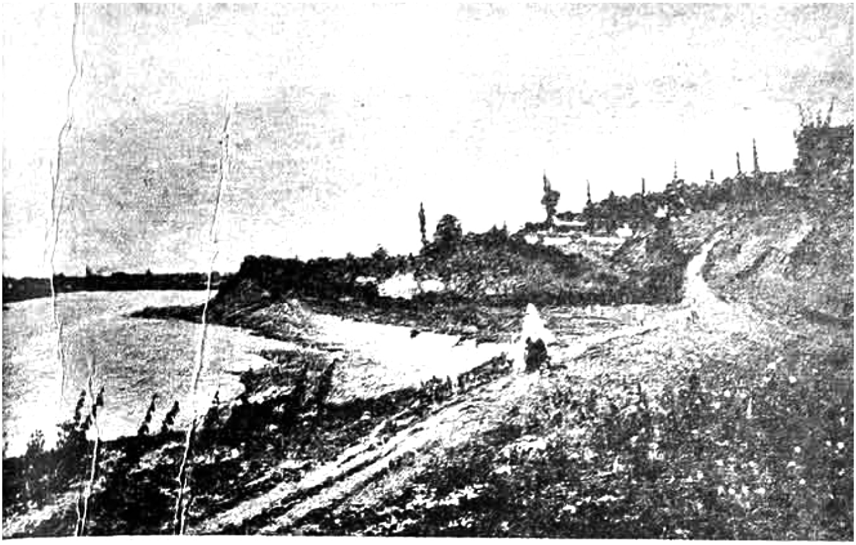

АЗӘРБАЈҸАН

1975

6

Тәбрик едирик

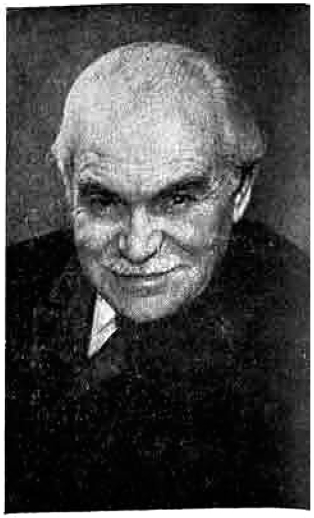

Микајыл РЗАГУЛУЗАДӘ

Әзиз Микајыл мүәллим, Азәрбајҹан совет әдәбијјатынын, хүсусилә ушаг әдәбијјатымызын јаранмасында вә инкишафында сизин хидмәтиниз бөјүкдүр. Һәм нәзәри-тәнгиди мәгаләләринизлә, һәм дә бәдии әсәрләринизлә, әдәбијјатымызын наилијјәтләриндә, ушагларын вә ҝәнҹләрин идеја-естетик тәрбијәсиндә көркәмли рол ојнамышсыныз. Сизин әсәрләриниз охуҹуларын гәлбиндә Вәтәнимизә, халгымызын тарихи вә мүасир гәһрәманларына, јурдумузун ҝөзәл тәбиәтинә, әл-әлә вериб коммунизм гуран бүтүн совет адамларына дәрин мәһәббәт һиссини даһа да ҹошдурур, ҝәнҹ нәслин вәтәнпәрвәрлик вә бејнәлмиләлчилик руһунда тәрбијәләнмәсинә хидмәт едир.

Сиз, орижинал јарадыҹылыгла јанашы, классик вә мүасир рус әдәбијјатындан, гардаш совет халглары вә дүнја әдәбијјатындан һәм бәдии нәср әсәрләрини, һәм дә поетик әсәрләри ҝөзәл тәрҹүмә етмисиниз. Низами вә Пушкиндән, Һејне вә Шиллердән, Еврипид вә Аристофандан, Горки вә Шолоховдан, Белински вә Гоголдан, Тургенев вә Кертсендән, Андерсен вә Свифтдән, Тагор вә Рәшад Нуридән етдијиниз тәрҹүмәләр әдәбијјат хәзинәмизин зәнҝинләшмәсинә көмәк етмишдир. Дүнја поезијасынын илкин чешмәләриндән, әлван мәнбәләриндән олан «Иллиада»нын тәрҹүмәси исә халгымыз вә әдәбијјатымыз гаршысында унудулмаз хидмәтиниздир.

Сиз инди дә ҝәнҹлик илһамы илә јазыб јарадыр, әдәби ҝәнҹликдән өз мәсләһәтләринизи әсиркәмир, мүасир әдәбијјатымызын идеја-бәдии инкишафына јахындан көмәк едирсиниз.

Анадан олмағынызын 70 иллији мүнасибәтилә Сизә ҹансағлығы, узун өмүр вә јени јарадыҹылыг наилијјәтләри арзу едирик.

ИНСАН ӨМРҮ

Јүз ил?!
Чохдур, јохса аз?
Ахы, инсан өмрүнү
күнләр, ајлар илләрлә
өлчәрәк сајмаг олмаз!

Бизим мүдрик бабалар
белә демәјиб әбәс:
«Күн вар, мин илә дәјәр,
ил вар, бир күнә дәјмәз!».

Ләшчин јердә сүрүнән
гарға, јүз ил нәдир ки,
јашаса да јүз илләр,—
Шимшәкләрлә јарышан
гарталын бирчә күнү
онун јүз илдән артыг
бүтүн өмрүнә дәјәр!..

Гарғатәк, корамалтәк
јүз ил јашамагданса,
гартал тәк бир күн јаша!

Гарға-гартал бир јана...
Инсан һәјаты ҝәрәк
лајиг ола инсана:
нечә-нечә сәнәткар,
нечә-нечә гәһрәман,—

һәр адамын бу дүнјада
аздан-чохдан изи галар.

Адам вар ки,
өзү кетсә,
јахшы-јаман сөзү галар.

Адам вар ки,
вакам кедәр,
бу дүнјада көзү галар.
Адам вар ки,
јерә-шәрә јарамајан,—
Онун һиси-төзү галар.

Дејирләр ки, алмаздан
гијмәтли шеј тапылмаз.
Ким дејәр ки, һардадыр
ән гијмәтли алмаз?

Ахтармајын шаһларын
тачларында сиз ону.
Шаһ хәзинәсиндә дә
јана билмәзсиз ону.
Ахтармајын ән бөјүк
Фир'онларын гәбрини,
ахтармајын ән гәдим
сарајларын јерини.
Ахтармајын чајларын,
ҝөлләрин кәнарыны,
дагларын тәпәсини,
јерин алт гатларыны...
Ахтармајын бош јерә,
ән гијмәтли алмаз

Достум ОСМАНА:
«Һәр кәс јүз ил јашамаса,
күнаһ онун өзүндәдир».

кими дүшмән әлилә,
кими өз әҹәлилә,—
амма вахтсыз-замансыз
кетдисә дә дүнјадан,—
(Вармы һеч «вахтлы» кедән?)—
һәлә дә јүз илләрлә
јашајачаглар, инан!

Јашамаг—јаратмагдыр:
торпага тохум әкмәк,
көрпү салмаг, ев тикмәк,
дирилтмәк, јашатмагдыр!

Бунларсыз, бош-бошуна,—
Јүз ил,—ја чох, ја да аз,—
Јох икән, вар ҝорүнмәк,
мөвҹуд олмаг—сүрүнмәк
инсан өмрү сајылмаз!..

Инсан өмрү
ән узун өмүрдүр бу дүнјада:
кечсә дә мин-мин илләр,
јох олса да дүнјадан
јүз-јүз, мин-мин нәсилләр,
Колизеј дағылса да,—
Данте јашајачагдыр!
Гочаман Олимп бир күн
јерлә-јексан олса да,
Һомер һәмишә сағдыр.

АДАМ ВАР КИ...

Адам вар ки, адамларын нахышыдыр,
Адам вар ки, диндирмәсән
јахшыдыр.
ЕЛ СӨЗҮ

Адам вар ки,
завал көрмәз:
һејкәл олар,
кәми олар,
шәһәр олар,
нәғмә олар,
дастан олар,—
өзү галар!..

АЛМАЗ

бу јерләрдә тапылмаз!..

Азад зәһмәт дијары
тарлада сәһәр-сәһәр
әмәк гәһрәманлары
ҹан-башла ишләјирләр.
Тунҹ үзлү, тунҹ биләкли
Иҝид вәтән ҝәнҹләри
бәрәкәтли торпаға
гатырлар алын тәри.

Торпаг алын тәриндән
күч алыр, гүввәт алыр,
артыр онун гүдрәти,
ән јүксәк гијмәт алыр...

Торпаға бирчә дамчы
алын тәри дамласа,
дөнәр бу гара торпаг
ән гијмәтли алмаза.